

[Ninn-Hansen.]

Jeg håber, den højtærede undervisningsminister vil medvirke til, at vi får en forhandling om denne lovgivning, således at vi får lagt de principper til grund for støtte til de studerende, som vi fra vor side er gået ind for, og som jeg for halvandet år siden havde indtryk af at den højtærede minister dengang viste nogen forståelse for.

Helge Larsen: Må jeg indledningsvis have lov at takke den højtærede undervisningsminister for dette forslag og derefter på baggrund af de mange andre spørgsmål, der er draget ind i debatten, lige rekapitulere, hvad forslaget drejer sig om.

I første række er der tale om en ajourføring af det beløb, der står til rådighed for ungdommens uddannelsesfond, forstået på den måde, at der derved gives dækning for lån og stipendier til et øget antal unge. Men derudover er der ved det beløb, der nu yderligere stilles til rådighed, skabt mulighed for at give øgede stipendier og lån, altså en reel forbedring af de muligheder, der foreligger, og det finder jeg særdeles værdifuldt og ikke alene værdifuldt, men i og for sig også påkrævet ud fra den betragtning, at behovet utvivlsomt er større for lån og stipendier end det beløb, der har været til rådighed hidtil, og formentlig også større end det beløb, der nu stilles til rådighed. Man må her tage i betragtning, at antallet af unge under uddannelse er stadig stigende.

Må jeg i denne forbindelse også gøre opmærksom på en ting, som det forekommer mig ikke er kommet særlig stærkt frem under behandlingen her i dag og efter mit skøn er alt for lidt kendt i offentligheden. Det er det forhold, at ungdommens uddannelsesfond ikke er et specielt uddannelsesfond for akademikere; det er en fond, der dækker et meget stort udsnit af uddannelsen i dette land. Skønsmæssigt har jeg gjort akademikernes andel i det årlige beløb op til under halvdelen. Resten af disse penge bevilges altså enten som lån eller stipendier til unge under uddannelse på, jeg havde nær sagt alle samfundslivets områder. Det sidste er måske lidt overdrevet, men det drejer sig dog om, at de dækker mere end 50 uddannelsesområder. Det er værd at påpege det også, for at man ikke skal gøre drøftelsen om ungdommens uddannelsesfond til et

spørgsmål udelukkende om den akademiske ungdoms muligheder.

Der er efter min vurdering ikke tvivl om, at der i det store flertal i befolkningen, ja, jeg vil næsten sige i alle kredse, hos alle, er en forståelse af, at det i disse år er uhyre vigtigt at øge mulighederne for, at de unge kan forbedre deres uddannelse. Det er samfundsmæssigt værdifuldt, fordi det giver mulighed for at drage reserver ind i produktionen, som man hidtil ikke har haft, og det er demokratisk værdifuldt, fordi det bringer os nærmere til det mål, som vi vel alle gerne vil nå: at uddannelsen kan blive fuldt ud demokratiseret.

Der er under debatten af det ærede medlem hr. Henry Christensen og det ærede medlem hr. Ninn-Hansen draget synspunkter frem, som vi jo kender fra den debat, vi havde for snart to år siden, og jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger til nogle af disse synspunkter.

For det første vil jeg understrege, at med den foreslåede fordeling af midlerne i ungdommens uddannelsesfond mellem stipendier og lån, nemlig 50 pct. til hver, følger den højtærede undervisningsminister i sit forslag det, som vi under forhandlingerne i 1958 var enige om skulle være retningsgivende, dog med en enkelt lille undtagelse, som det ærede medlem hr. Henry Christensen nævnte, men ikke gjorde nærmere opmærksom på. Det drejer sig om stipendier til gymnasieungdommen. Herved bliver der måske en lille forøgelse af stipendierne i forhold til lånene, men det må dog vist også være rimeligt at påpege, at ingen kan forvente, at gymnasiaster skulle kunne påtage sig lån for deres uddannelse, her må der være tale om stipendier, og vi har derefter det klare princip, at halvdelen går til stipendier, halvdelen til lån, og det finder jeg ganske rimeligt. Det var, hvad vi i 1958 enedes om.

Man har dernæst også draget spørgsmålet frem om skattemæssige begunstigelser for de studerende eller skattemæssige ændringer, skal jeg måske snarere sige. Det er vist ikke korrekt at tale om skattemæssige begunstigelser, men kun om skattemæssige ændringer. Jeg vil gøre det ærede medlem hr. Ninn-Hansen opmærksom på, at der med de ændringer i den kommunale beskatning, som er gennemført, og de æn-